9. ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1966 - 1967

Ἀντιπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1967 - 1968 ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος.

Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1967 - 1968 ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κόλιας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος διωρίσθη Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς τὴν ὑπὸ Πρωθυπουργὸν τὸν κ. Ἰω. Παρασκευόπουλον Ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν (21 Δεκεμβρίου 1966).

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1966, ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἕδρας τῆς Λαογραφίας κ. Γεώργιος Σπυριδάκης ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, μὲ θέμα: «Ὁ ἀγὼν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους».

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1967 ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, μὲ θέμα : «Τὸ 1821 καὶ τὰ σύγχρονα προβλήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας κ. Δημήτριος Πάλλας ἐξεφώνησε τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὴν 2αν Νοεμβρίου 1966, μὲ θέμα : «Ἀπὸ τὴν φυσικότητα εἰς τὴν σχηματοποίησιν».

Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1966 ἀπεβίωσεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας Σωκράτης Κουγέας. Ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον λόγον ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης.

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1966 ἀπεβίωσεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Ἰωάννης Καλιτσουνάκης.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον λόγον ὁ καθηγητὴς κ. Θησεὺς Τζαννετᾶτος.

Ὁ παρὰ τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ διδάσκαλος κ. Στέφανος Κουμανούδης, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὅπως τὸ μὲν διαφυλαχθῇ ἀσφαλῶς, τὸ δὲ καταστῇ κτῆμα παντὸς ἐρευνητοῦ, ἐδώρησεν εἰς τὸ Τμῆμα χειρογράφων τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τὸ Ἀρχεῖον τοῦ προπάππου αὐτοῦ, πολυμαθοῦς καὶ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τῶν κλασσικῶν γραμμάτων Στεφάνου Κουμανούδη, ὅστις, μετὰ μακρὰς σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, διωρίσθη τῷ 1846 ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, μετὰ ὀκταετίαν δὲ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος. Οὗτος ἐδίδαξεν ἀπὸ καθέδρας ἐπὶ τεσσαράκοντα συναπτὰ ἔτη, διακριθεὶς διὰ τὴν εὐρυτάτην αὐτοῦ παιδείαν καὶ τὴν συγγραφὴν ἐμβριθεστάτων μελετῶν. Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη περιλαμβάνει ποικίλα ἔντυπα, ὡς καὶ ἀνέκδοτα χειρόγραφα, ἀφορῶντα εἰς λογοτεχνικὰ ἔργα καὶ φιλολογικὰς μελέτας, τέλος δέ, εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς παραδόσεις καὶ εἰς σχόλια εἰς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ Λατίνους συγγραφεῖς τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ.

Τὴν 23ην Νοεμβρίου 1966, παρισταμένων τοῦ πρυτάνεως κ. Ἰω. Χρυσικοῦ, τοῦ κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου καὶ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων αἰθουσῶν διδασκαλίας τῶν Τμημάτων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν Σπουδῶν, ἐν τῷ κτηρίῳ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 42.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος ἐξελέγη Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τῇ 22ᾳ Ἀπριλίου 1966 ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Μαρινᾶτος ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Φιλοσοφικῆς Ἑταιρείας (American Philosophical Society, Philadelphia).

Τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1966 ἀπενεμήθη εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ὑπὸ τοῦ Δουκὸς de Broglie, ἰσοβίου γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων, τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης (Société Nationale d'Encouragement au Progrès). Τὸ μετάλλιον ἀπενεμήθη κατὰ τὴν αὐτὴν τελετὴν καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Jérome Carcopino τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ Louis Escande τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἀπὸ Μαΐου μέχρις Αὐγούστου ὁ κ. Μαρινᾶτος ἐδίδαξεν ὡς φιλοξενούμενος καθηγητὴς κατὰ τὸ ἐκεῖ χειμερινὸν ἐξάμηνον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Sydney ἐν Αὐστραλίᾳ. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔδωκε σειρὰν ἀπὸ δύο μέχρι τριῶν μαθημάτων εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μελβούρνης (ἀμφότερα), Ἀδελαΐδος, Χόβαρτ καὶ Καμπέρρας. Τὰ μαθήματα ὡς καὶ μία σειρὰ τριῶν δημοσίων ὁμιλιῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σύδνεϋ ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ πράγματι ἀσυνήθους ἐνδιαφέροντος, αἱ δ' ἐκδηλώσεις καὶ τοῦ σώματος τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν φοιτητῶν πρὸς τὸν κ. Μαρινᾶτον ὑπῆρξαν συγκινητικαί.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως τῆς Διπλωματικῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἰνδιῶν ἐν Καμπέρρᾳ ὁ κ. Μαρινᾶτος παρέμεινεν ἐπὶ τετραήμερον ἐν Νέῳ Δέλχι ὡς φιλοξενούμενος τῆς Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως. Ἔδωκε δύο ὁμιλίας, ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Νέου Δέλχι, ὠργανώθη δὲ δι' αὐτὸν εἰδικὴ ἐπίσκεψις καὶ μελέτη τῶν μνημείων τῆς Agra.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπέστρεψεν ὁ κ. Μαρινᾶτος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, ὡς ἐκ τούτου, διὰ τὸ προκεχωρημένον τῆς ἐποχῆς, δὲν ἐγένοντο αἱ συνήθεις ἐτήσιαι ἀνασκαφαὶ τῆς Πύλου εἰμὴ εἰς πολὺ μικρὰν κλίμακα. Ἐγένοντο ὅμως αἱ πρῶται συστηματικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἑλίκης, πρωτευούσης τῆς Ἰωνικῆς καὶ εἶτα Ἀχαϊκῆς Δωδεκαπόλεως, ἥτις ἐβυθίσθη αὐτανδρος μίαν χειμερινὴν νύκτα τοῦ 373 π.Χ.

Αἱ ἔρευναι τοῦ κ. Μαρινάτου περὶ τὴν ἀνεύρεσιν πόλεως, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ (ἔζη τότε καὶ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων καὶ ἐσμίλευον τὰ ἀριστουργήματα αὐτῶν ὁ Κηφισόδοτος, ὁ Σκόπας καὶ ὁ Πραξιτέλης), προεκάλεσαν παγκόσμιον συναγερμὸν εἰς προσφορὰν παντοίας βοηθείας. Αἱ ἔρευναι τοῦ 1966 διεξήχθησαν τῇ βοηθείᾳ τῆς δεσπ. E. Rolph (Πανεπιστήμιον τῆς Πενσυλβανίας), χειριζομένης τὸ cesium Magnetometer τοῦ καθηγητοῦ F. Rainey, ἰδίᾳ δὲ τοῦ καθηγητοῦ κ. Harold Edgerton τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Μασσαχουσέττης. Τὸ ὑπ' αὐτοῦ τελειοποιηθὲν ἠχητικὸν μηχάνημα «Mud pinger», δυνάμενον νὰ ἀνιχνεύσῃ ἀντικείμενα κρυπτόμενα ὑπὸ παχὺ στρῶμα ἰλύος ἐχρησιμοποιήθη μετ' ἐπιτυχίας : εἰς μίαν ζώνην τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης πέραν (πρὸς ΒΔ) τῆς Κοίτης τοῦ Σελινοῦντος, ὅπου θεωρητικῶς εἶχε τοποθετήσει ὁ κ. Μαρινᾶτος τὴν θέσιν τῆς βυθισθείσης πόλεως ἤδη ἀπὸ τοῦ 1959 - 1960, εἰς βάθος 40 - 45 μέτρων καὶ εἰς ἀπόστασιν περίπου 800 μ. ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, καὶ δὴ καὶ μόνον ἐκεῖ, τὸ μηχάνημα κατέγραψεν ἀνωμαλίας τοῦ πυθμένος. Αὗται κρύπτονται ὑπὸ τὸ 3 - 5 μ. παχὺ στρῶμα τῆς ἰλύος. Περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστόν. Ἡ προσεχὴς φάσις τῆς ἐρεύνης θὰ εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ στρώματος τῆς ἰλύος, ἵνα ἐξακριβωθῇ ἂν πράγματι πρόκειται περὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀτυχοῦς πόλεως. Ὁ κ. Μαρι-

νᾶτος ἀνεκοίνωσεν ἤδη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ὀξφόρδῃ συγκληθέντος Διεθνοῦς Συνεδρίου Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος κ. Ἀπ. Δασκαλάκης ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐν Λέϋδεν τῆς Ὁλλανδίας Σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου 1967.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης ἀντεπροσώπευσε τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν εἰς τὰς ἐν Ζάγμπρεδ τῆς Γιουγκοσλαβίας ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Κροατικῆς Ἀκαδημίας Γραμμάτων καὶ Ἐπιστημῶν κατὰ Ἰανουάριον 1967.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης ἀντεπροσώπευσε τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου τελετὴν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς Ἑταιρείας Κυπριακῶν Σπουδῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην, ἔνθα, ἐνώπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, ἔδωσε διάλεξιν μὲ θέμα: «Τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου».

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διονύσιος Ζακυθηνὸς ἐξελέγη μέλος τῆς ἐν Παλέρμῳ Accademia delle Scienze, Lettere ed Arti.

Ὁ καθηγητὴς κ. Διονύσιος Ζακυθηνὸς μετέσχε τοῦ ἐν Ὀξφόρδῃ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν (5 ἕως 10 Σεπτεμβρίου 1966) καὶ προήδρευσε τοῦ Τμήματος τῶν Instrumenta Studiorum. Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βυζαντινῶν Σπουδῶν ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου συνελθούσης Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐδίδαξε κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1966 - 1967 καὶ ἐν τῇ τακτικῇ ἕδρᾳ τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν διδασκάλων (λεκτώρων) τῆς αὐτῆς ἕδρας.

Ὁ κ. Γ. Θ. Ζώρας ἐδίδαξεν ἐπίσης καὶ ἐν τῷ Τμήματι Εἰδικεύσεως εἰς τὰς Νεωτέρας Φιλολογίας τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Θ. Ζώρας ἐξελέγη μέλος τοῦ «Comité International pour l'Unité et l'Universalité de la Culture».

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ρώμης, ἔλαβε σημαντικὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ὑπὸ τοῦ Centro Nazionale delle Ricerche, ἵνα ἐποπτεύσῃ εἰς τὴν δι' Ἰταλῶν μελετητῶν διεξαγωγὴν φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν ἐρευνῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Θ. Ζώρας, μετέσχεν ὡς εἷς τῶν ἐκπροσώπων τῆς Σχολῆς, εἰς τὸ ἐν Ὀξφόρδῃ συνελθὸν ἀπὸ 5ης μέχρι 10ης Σεπτεμβρίου 1966 ΙΓ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν εἰς αὐτὸ μὲ θέμα: «Ἀνέκδοτον χειρόγραφον τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Φιλοσοφικῆς του Σχολῆς ληφθείσης κατ' Ἰούνιον 1967, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου (Κρατικὸν) ἀπένειμεν εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Νικόλαον Τωμαδάκην τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος. Ἡ σχετικὴ τελετὴ ἐγένετο ἐν Μιλάνῳ, τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1967, ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς συγκλήτου, προεδρευομένων ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, καθὼς καὶ τῶν Ἰταλῶν Βυζαντινολόγων καθηγητῶν κ.κ. Ἰωσὴφ Schirò καὶ Augusto Pertusi, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἐνετίας καθηγητοῦ κ. Μ. Ι. Μανούσακα, τῶν ἀρχῶν, τῶν φοιτητῶν καὶ πλήθους κόσμου. Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τοῦ Μιλάνου παρέστησαν ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς παροικίας.

Ὁ Πρύτανις κ. Polvani ἀνέγνωσε τὸ πρακτικὸν τῆς Σχολῆς περιέχον τὴν δικαιολογίαν τῆς ἐκλογῆς, μακρὰν ἀνάλυσιν καὶ ἔπαινον τοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου, ἐπέδωκε δὲ τὰ διάσημα καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ doctor honoris causa. Ἀντιπροσωπεία τῶν φοιτητῶν προσέφερεν εἰς τὸν τιμώμενον λευκὸν φοιτητικὸν πῖλον, διὰ νὰ δείξῃ οὕτως ὅτι κατέλεξεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν οἰκογένειαν.

Εἶτα ὁ τιμώμενος καθηγητὴς κ. Τωμαδάκης ὡμίλησε μὲ θέμα «Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Μιλᾶνον», ἀναφερθεὶς εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1400 κἑξ. σχέσεις τῶν Ἑλλήνων λογίων πρὸς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν περιοχὴν τῆς Λομβαρδίας καὶ εἰς τοὺς Λομβαρδοὺς φιλέλληνας τοῦ 1821.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ καθηγητὴς κ. Τωμαδάκης ἐπεσκέφθη σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν Ἀμβροσιανὴν Βιβλιοθήκην, τὸ Καθολικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου καὶ τὸ κρατικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Παβίας, ὅπου ἐσπούδασαν ὁ Μουστοξύδης καὶ ὁ Δ. Σολωμός.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Β. Τωμαδάκης, προσκεκλημένος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν Ricerche Scientifiche, διέμεινεν εἰς τὴν Ρώμην ἀπὸ 10ης Ἀπριλίου μέχρι καὶ 7ης Μαΐου 1967. Ὁ κ. καθηγητὴς συνεζήτησε μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Schirò καὶ τῶν συνεργατῶν του θέματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Schirò ἐπιχειρουμένην ἔκδοσιν τῶν Analecta Hymnica, ὧν ἤδη πρόκειται νὰ κυκλοφορηθῇ ὁ πρῶτος τόμος. Ὁμοίως παρέδωκεν ἓν μάθημα περὶ τῆς Βυζαντινῆς ὑμνογραφίας εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κ. Schirò τὴν 18ην Ἀπριλίου καὶ ἔδωκε μίαν διάλεξιν δημοσίᾳ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Νεοελληνικοῦ Ἰνστιτούτου τὴν 26ην Ἀπριλίου, παρουσίᾳ πολλῶν βυζαντινολογούντων, ἔχων ὡς θέμα τὰς ἐν Ἑλλάδι βυζαντινὰς σπουδὰς τῆς σήμερον καὶ τὴν ὀργάνωσίν των. Ἀμφότεραι αἱ ὁμιλίαι ἐγένοντο ἰταλιστί. Ὁμοίως ἰταλιστὶ ὡμίλησεν ἐν Ἐνετίᾳ, προσκληθεὶς πρὸς τοῦτο ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τὴν 8ην Μαΐου 1967, ἔχων ὡς θέμα τὴν σύγκρισιν τῆς κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως τῆς Κρήτης κατὰ τὴν δευτέραν βυζαντινὴν περίοδον τὸ μὲν καὶ κατὰ τὴν ἐνετοκρατίαν ἐξ ἄλλου. Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασεν ὁ καθηγητὴς κ. Μ. Μανούσακας. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης παρέθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τωμαδάκη γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησεν ὁ κοσμήτωρ κ. Ghisalberti, καθηγηταί, ὁ καθηγητὴς κ. Impellizzeri καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις καὶ Ρώμῃ συνάδελφος κ. Γ. Θ. Ζώρας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Νικ. Μ. Κοντολέων, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Collège de France ἵνα καταλάβῃ κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τὴν «κρατικὴν ἕδραν τὴν προωρισμένην δι' ἀλλοδαποὺς ἐπιστήμονας», καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bordeaux ἵνα δώσῃ διαλέξεις ἐν αὐτῇ, παρέμεινεν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1967 καὶ ἔδωσε σειρὰν πέντε μαθημάτων ἐν τῷ Collège de France ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Aspects de la Grèce prèclassique» ὡς καὶ δύο διαλέξεις ἐν Bordeaux.

Ὁ καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Ἰω. Μερεντίτης ὡμίλησε τὴν 13ην Ἰανουαρίου τοῦ 1967 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Erlangen, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, μὲ θέμα: «Die Vaterlandsliebe bei Aeschylos und Pindar».

Ὁ κ. Θ. Τζαννετᾶτος, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς

Φιλολογίας, μετέσχεν ὡς εἷς τῶν ἐκπροσώπων τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἐν Ὀξφόρδῃ συνελθὸν ΙΓ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν (5 - 10 Σεπτεμβρίου 1966), προέβη δὲ εἰς ἀνακοίνωσιν εἰς αὐτό, δημοσιευομένην εἰς τὸν παρόντα τόμον τῆς Ἐπετηρίδος τῆς Σχολῆς (σελ. 353 κ.ἑξ.), ὑπὸ τὸν τίτλον: «Παρατηρήσεις περὶ χειρογράφων τοῦ Ἁγίου Ὄρους (Ἄθω)».

Ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Τζαννετᾶτος, ὡς ὑπεύθυνος ὁμάδος συνεργατῶν, ἐν οἷς ὁ διδάσκαλος τῆς Σχολῆς κ. Ἐμμανουὴλ Μικρογιαννάκης καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας κ. Εὐθύμιος Σουλογιάννης, μετέβη δι' οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος Ἐρευνῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος (16 - 31 Αὐγούστου 1967), εἰς τὰς βιβλιοθήκας δὲ τῶν Μονῶν Διονυσίου, Ἰβήρων καὶ Μεγίστης Λαύρας ἐφωτογραφήθησαν καὶ ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῆς ὁμάδος ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ἰδίᾳ κλασσικοῦ καὶ μετακλασσικοῦ περιεχομένου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Κ. Σπυριδάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς σύσκεψιν ἐν Βελιγραδίῳ, ἀπὸ τῆς 19 - 23 Μαρτίου 1967, τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνολογικοῦ Κινηματογράφου. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συσκέψεως ταύτης προέβη καὶ ἐν εἰδικῇ διαλέξει εἰς ἀνάπτυξιν μετὰ κινηματογραφικῆς προβολῆς τοῦ λαϊκοῦ ἐθίμου : «Le Calogheros». (Fête de culte populaire du deuxième lundi (Tirinis) du Carnaval dans le village Sainte Hélène (Macédoine Orientale).

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μεσσήνης κ. R. Franchini ὡμίλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰταλοῦ φιλοσόφου Benedetto Croce, μὲ θέμα: «Prezenza di Croce filosofo».

Τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1967 ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Jan Karski ὡμίλησεν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, μὲ θέμα : «Ἡ πολιτική, οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἑνοποίησις τῆς Εὐρώπης».

Τὴν 3ην Ἀπριλίου 1967, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων καὶ πλήθους προσκεκλημένων καὶ φοιτητῶν, ἐγένετο ἡ ἀνακήρυξις εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Κρατικῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μιλάνου κ. Raffaele Cantarella.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τιμὴν τοῦ νέου ἐπιτίμου διδάκτορος παρετέθη ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ King George.

Τὴν 5ην Ἀπριλίου ὁ καθηγητὴς κ. Raffaele Cantarella ἐδίδαξεν ἰδιαίτερον μάθημα πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχ. Β΄, ἀριθ. 117, τῆς 16 Φεβρουαρίου 1967) ἐδημοσιεύθη Ὑπουργικὴ Ἀπόφασις «περὶ τμημάτων σπουδῶν, διδασκομένων μαθημάτων, ἐξετάσεων, μεταπτυχιακῶν σπουδῶν κλπ.» τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς αὐτῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἱδρύονται παρὰ τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ εἴκοσι δύο Φροντιστήρια μεταπτυχιακῶν σπουδῶν.